

Andlig och emotionell hälsa genom att återgälda verklig skuld

Välkomna, mina käraste vänner. Gudomliga välsignelser och kärlek är med er i kväll och på hela denna väg. Jag välkomnar också de nya vännerna som är här i kväll för första gången. Detta föredrag kanske inte är lätt att följa, då materialet riktar sig särskilt till områden i psyket som endast är tillgängliga efter att vissa hinder har lösts upp av detta arbete. Mina vänner på denna väg har gjort ett mycket intensivt arbete och har nått dessa tillgängliga områden. För dem kan mina ord gå förbi den enbart intellektuella förståelsen och nå de underliggande emotionella lagren. Det kan inte desto mindre vara så att de nya vännerna som har kommit för första gången kan känna ett eko här eller där i sina själar, vilket kan ge dem en drivkraft att börja på en liknande väg för att finna sig själva. En sådan väg är inte så enkel och smärtfri som den kan förefalla, den är samtidigt verkligen det enda sättet som leder till uppfyllelse.

I mitt senaste föredrag diskuterade vi verklig skuld. För rätt så länge sedan förklarade jag skillnaden mellan verklig skuld och falsk skuld, men det var då inte möjligt att gå in mer detaljerat i ämnet eftersom ni inte var redo då, mina vänner. Många områden av ert psykiska liv behövde utforskas och förstås innan det var möjligt att se och acceptera den verkliga skulden som alltid ligger bakom den falska.

Inte alla av mina vänner kommer dock omedelbart att kunna gå in i denna fas av arbetet på denna väg. Förr eller senare kommer ni att nå fram till denna punkt, förutsatt att ni fortsätter i era uppriktiga strävanden. När ni väl har famlat er igenom labyrinten av era olika bilder och missuppfattningar, kommer ni att kunna stå ansikte mot ansikte med er verkliga skuld.

Under all den tid som vi har spenderat tillsammans, har vi i huvudsak arbetat igenom två stora faser, där det naturligtvis finns vissa underavdelningar. När vi först började, talade jag om vikten av den egna reningen. Jag sa att detta i sanning är den verkliga meningen med livet och vägen för att uppfylla sig själv. Sedan kom nästa fas, där vi avsiktligt undvek att ens använda ett sådant ord som rening; vi ägnade oss åt att titta på jaget utan tanken på "rätt" eller "fel". Det fanns en god anledning till detta.

Det svåraste för en människa är att se och möta det lägre jaget och det är i samband med det lägre jaget som en verklig skuld finns. Ni går hur långt som helst för att undvika att möta det lägre

jaget. Kanske är ni i stånd och villiga att möta delar av det, men vissa andra delar är ni absolut ovilliga att acceptera. Ni är så rädda för de möjliga konsekvenserna och så ivriga att vara bättre än vad ni alls kan vara för närvarande, att ni hellre skulle framkalla en mycket värre falsk skuld än att acceptera den minsta verkliga skuld som tillhör det lägre jagets område som ni är ovilliga att tolerera. Detta tillstånd är allmängiltigt och mycket viktigt att få insikt i. Det är fortfarande vida underskattat.

För att bli i stånd att möta ert lägre jag i sin helhet, måste ni först lära er att acceptera och att förlåta er själva. Av just den anledningen stannade vi under en lång tid kvar i vad vi skulle kunna kalla den andra stora fasan på vår väg tillsammans. Att acceptera och förlåta innebär att få insikt i och sedan upphöra med tendensen att moralisera med sig själv, att förstå den skada som perfektionismen har. Detta kan tyckas paradoxalt. Jag uppmanar er å ena sidan att se och möta ert lägre jag, era verkliga skulder, återgälda dem och rena er, samtidigt som jag å andra sidan betonar hur farligt det är med perfektionism, självfördömmande, moraliserande och falska skuld känslor.

Ni förstår, mina käraste vänner, i den grad som det finns perfektionism och självfördömmande, i samma grad kan du inte acceptera ditt lägre jag. För i denna perfektionism kommer du att, som jag sa många gånger tidigare, driva dig in i en falsk fullkomlighet som är lagd ovanpå och är därför destruktiv. Bara när du har modet och ödmjukheten att vara vad du är, att lugnt acceptera dig själv som du är, kommer du att ha följsamheten att acceptera det lägre jaget som det faktiskt är. Först då kan du acceptera den verkliga skulden och gottgöra den. Att acceptera den verkliga skulden gör det möjligt för dig att acceptera dina verkliga värden, till och med att bli djupt medveten om dem. Det är därför som det är så viktigt – så länge man har med dessa personlighetsnivåer att göra – att dra sig undan från all innebörd som har med synd att göra, i själva verket från allting som även avlägset skulle kunna framstå som ett fördömmande, för att inte uppmuntra den perfektionistiska tendensen i er.

På det hela taget är ni nu redo att gå vidare ytterligare ett steg. Vissa människor kan befinna sig mycket nära den fas där de blir organiskt redo att konfrontera sin verkliga skuld, medan andra fortfarande kan kämpa med att få insikt om sin falska skuld. De hindras fortfarande av ett självfördömmande, av svagheter och sina förlamade förmågor, av falska intryck och föreställningar och även av motsatsen till att döma sig själv, nämligen att rättfärdiga sig själv. De är fångade i sina anklagelser mot andra eller i en slags svaghet som tillåter andra att utnyttja och dra fördel av dem. En sådan oförmåga att hävda sig själv genom att stå upp för sina rättigheter kan se ut som själva motsatsen till ondska. Även om ni har insett att en sådan undergivenhet inte är hälsosam, kan ni känslomässigt ännu inte uppleva det starka sambandet mellan denna förlamning och det lägre jagets icke igenkända aspekter som ni känner en verklig skuld över. Även de vänner som inte är helt redo att komma till denna djupare kärna, kommer att nå dit om de bara framhärdar.

Men att framtvunga mötet med den verkliga skulden innan villigheten visar sig naturligt i ditt privata arbete, skulle antingen göra dig helt stängd eller den skulle annars kunna krossa dig.

Följsamheten att acceptera det lägre jagets alla aspekter kan odlas redan innan det personliga arbetet på denna väg leder dig till dem. Detta är inte så svårt att uppnå som mina tidigare ord kanske antyder. Att utforska sig själv och se mindre "onda saker" i vitögat gör psyket tillräckligt starkt för att ställas inför mycket föga smickrande sanningar. En sådan styrka kan odlas genom rätt slags meditation och tankeprocess och genom att på ett adekvat sätt observera sina reaktioner närhelst man kommer nära den här fasen. När du observerar din överkänslighet och ser hur lättårsad du är och hur du ger efter för frestelsen att dalta med dig själv med den mycket starka smärtreaktion som du framkallar, då har du en indikation på hur även du flyr undan från att se och möta ditt lägre jag fullt ut.

Fråga dig själv: "Vill jag dalta med mig själv? Vill jag vara i självömkan? Eller kan jag bara lugnt titta på mig själv med de negativa tendenserna som existerar sida vid sida med de konstruktiva?" Om du dagligen odlar din önskan om att känna dig själv och uppriktigt menar det, kommer din måttlösa reaktion på vissa destruktiva tendenser, som du hittills endast diffust har förnummit, att ge efter för en lugn observation av dig själv. Just den här inställningen utgör förutsättningen för att skapa den följsamhet som behövs för att se och möta sig själv i full sannfärdighet. Det kräver att man vidmakthåller en känsla för proportioner, eller ännu bättre, att du ärligt erkänner att du tenderar att förlora din känsla för proportioner.

När du närmar dig vissa tendenser som du inte är redo att acceptera inom dig, framkallar du på ett nästan konstlat sätt en överreaktion av förtvivlan, smärta, självförnedring eller en känsla av orättvisa. Du glömmer, åtminstone känslomässigt, att det är mycket möjligt att man kan vara en anständig och god person och samtidigt motsatsen i vissa avseenden. Du pendlar mellan ytterligheterna av att antingen vara god eller dålig, snarare än att *se* både det goda och det dåliga. Det är detta "och" i stället för "eller" som behöver finnas i åtanke. Om du sålunda fortsätter att möta områden inom dig som du aldrig tidigare har mött, kommer upplevelsen inte alls att vara krossande. Ni behöver nå fram till detta, mina vänner, om ni verkligen vill bli friska och starka.

Låt oss nu för en stund beakta den frätande effekten som detta att inte möta det lägre jaget och den verkliga skulden har på din personlighet, ditt liv och på dem som finns omkring dig. Det som den traditionella psykiatrin eller psykologin idag kallar neuros eller ett psykologiskt problem, är ingenting annat än att det lägre jaget undviks. Eller för att uttrycka det med andra ord, det är där du inte ser och möter områdena i ditt väsen som din integritet är nedsatt. Detta faktum är olyckligtvis inte tillräckligt erkänt, men med tiden kommer det att bli det. Psykologin har redan erkänt fenomenet av falsk skuld och medföljande svaghet och förlamning samt den påföljande

försämringen av inneboende fruktbara förmågor. Den har ännu inte, eller inte fullt ut, förstått den bakomliggande orsaken som i grunden alltid består av vägran att se och möta det lägre jaget samt dess konsekvens: att bära bördan av icke gottgjord verklig skuld.

Vissa människor tenderar att kompensera för sina verkliga skulder genom att låta sig utnyttjas. Det är sant att om denna kompensation sker på en ytlig nivå så uppstår mer skada än nytta, eftersom det maskerade jaget, det idealiserade jaget samt tendensen att lura sig själv behöver undanröjas innan man kan möta en verklig skuld på ett fruktbart sätt, med en känsla för proportioner. Man behöver därför gå fram med försiktighet och iaktta en lämplig tidpunkt när man närmar sig den här djupaste orsaken till människans olyckliga tillstånd och själssjukdomar. Så länge den världsliga psykologin söker efter andra orsaker än en nedsatt integritet, kommer en verklig bot inte att äga rum, endast en tillfällig lindring av symtom.

Det första nödvändiga steget består av att grundligt förstå vad det gör mot dig när du bortser från ditt lägre jags tendenser. Att inte se dessa ansatta områden i vitögat lämnar dig hjälplös när det gäller att hantera skapelserna som ditt lägre jags tendenser ger upphov till. Du lägger således på dig en dubbel skuld: den första som orsakas av en faktisk själviskhet och brist på kärlek, som yttrar sig i gärning, tanke eller känsla, och den andra av att du lurar dig själv och hycklar genom att förespegla motsatsen och inte gottgör för det ursprungliga misstaget.

En sådan tveeggad skuld frambringar en falsk skuld, åtföljd av en känsla av att vara svag och ineffektiv samt en brist på självvaktning som ger upphov till känslor av osäkerhet och underlägsenhet. Du gör följaktligen din skadade självvaktning beroende av andra. Detta beroende har en försvagande effekt då den leder till undergivenhet och tillåter att man utnyttjas. Ni vet förstås att alla dessa tendenser inte är framme i ljuset. De behöver utforskas och förstås i den andra stora fasen. Det tar ofta lång tid att ens bli medveten om den falska skulden, än mindre om den verkliga.

De olika medlen som används för att erhålla acceptans från andra – många har upptäckts under detta arbetes gång – är alltid resultatet av att inte acceptera sig själv. Det är omöjligt att acceptera dig själv innan du har kommit till det absolut värsta i dig själv. Först då kan du acceptera hela ditt väsen; först då kommer du verkligen att vara övertygad om det goda inom dig – och kommer därför inte längre att behöva från andra det som inte någon kan ge dig förutom du själv. Den desperata kampen för att bli accepterad av andra i stället för att acceptera dig själv, försämrar din integritet ännu mer. På något subtilt sätt får det dig alltid att bedra dig själv och andra, att sälja din själ.

Detta självbedrägeri kommer givetvis att göra dig mer egocentrisk och mer sluten mot andra, mot dig själv och mot de universella krafterna. Det minskar din medvetenhet om livet och verkligheten. Det får dig att gå igenom livet med slutna ögon och bundna händer och fötter. Kort sagt, det förlamar det bästa hos dig som endast verkligen kan börja utvecklas om du upphör med att undvika dig själv. Det förhindrar, försämrar eller försvagar din förmåga att kommunicera och älska. Den här förmågan finns där av naturen och undvikandet hämmar dess utveckling. Du slits därför itu inombords. Den inre konflikten förvirrar dig eftersom du inte är medveten om dess verkliga orsak. Resultatet är en obalans: Antingen lutar du dig bakåt för att tillåta andra att utnyttja dig, vilket är ett falskt sätt att gottgöra den verkliga skulden, eller så blir du försvarsinriktad och trotsig för att du diffust känner dig skyldig utan att kunna sätta fingret på det. Du vet inte varför du ska känna så och blir arg på dig själv och världen för dessa diffusa samvetsattacker.

Ta vilken som helst av de aspekter som vi har arbetat igenom under de senaste åren och försök att koppla ihop dem med det jag säger i kväll. Genom att göra det, kommer ni att erhålla en djupare förståelse av de psykologiska aspekterna av er verkliga och falska skuld. Självaktning och självtillit kan inte finnas när man gömmer sig från att se sin nedsatta integritet. När du dock modigt ser och möter den nedsatta delen i dig, reparerar du skador som annars inte kan repareras. För att samla det nödvändiga modet och koncentrationen, behöver du fullt ut förstå dess frätande effekt på ditt liv, på det bästa som finns i dig. Att se detta kommer att ge dig bevekelsegrunden att titta på den dolda skulden i dig.

När jag säger bevekelsegrund, vad menar jag då? Ni hör ett föredrag och väntar diffust på att något ska ske och inser aldrig att ni sitter i förarsätet om ni bara tog kontrollen. Och ni kan göra detta när ni tittar på era reaktioner. Du kan göra ansträngningen att använda viljan, koncentration och en intensiv självobservation för att upptäcka den subtila – och ibland inte så subtila – reaktionen där du undflyr att se och möta dig själv i detta lättstötta område. Observerandet gör det möjligt för er att avlägsna ögonbindeln, som inte alls är omedveten. Den visar sig på många sätt, varje dag. Om du bara sätter fingret på den kommer du genom själva den handlingen att avlägsna den.

Med att följa bevekelsegrunden, menar jag inställningen där du upptäcker den oproportionerliga smärtan vid alla antydningar om vissa negativa tendenser samt den oproportionerliga rädslan och upproret mot sådana implikationer, oavsett om de kommer från andra eller från dig själv eller helt enkelt genom vissa händelser i ditt dagliga liv. Titta också på den oproportionerliga reaktionen som säger ”Nu är jag inte bra”, som kanske inte är tänkt på i dessa exakta termer, men när ni översätter era känslor, är detta vad den summeras till.

Låt oss nu beakta nästa steg. När du väl har kommit fram till en sund självacceptans där du fullt ut ser din verkliga skuld och vissa hittills dolda aspekter av ditt lägre jag, vad ska man sen göra? Det räcker inte att bara få insikt om det, även om detta kommer först. För att göra det möjligt för dig att gå igenom detta första steg, behöver du om och om igen komma ihåg att du inte är tvungen att vidta några åtgärder eller göra några förändringar som du inte helhjärtat är villig att göra, och inte för att jag säger det eller för att någon andlig lag förhindrar detta tvång. Att lyda en auktoritet eller en lag är inte en fri handling som alls kan ge några konstruktiva effekter. Men tiden kommer att infinna sig när du verkligen vill gottgöra, även om det kanske innebär att övervinna ett motstånd. Börja därför med att tränga igenom undflyktens mur genom att inse att du är en fri agent, att du endast bör handla om en sådan handling är frivilligt vald och att det är bättre att se och avstå än att inte se och avstå från en god handling. Det är mycket viktigt för dig att veta att du inte kommer att straffas för att veta och ännu inte agera utifrån vetskapen. En tillräcklig medvetenhet kommer så småningom att få dig att vilja fullfölja handlingen som återgäldar en tidigare skuld.

Det jag ska säga nu gäller för den tidpunkt när man i fullständig, självständig frihet har kommit fram till stadiet där det finns en önskan om att återgälda. Faktum är att när detta stadium uppnås genom ett organiskt växande och en organisk utveckling, kommer en sådan möjlighet att välkomnas av dig. Utan en sådan möjlighet kan du förbli i förtvivlan, i den falska övertygelsen om att misstag inte kan gottgöras, att du inte kan sona för dem. Din övertygelse är ofta en omedveten anledning till att inte möta skulden. Man kan återgälda när man verkligen vill det.

Hur kan det då göras? Det finns ingen färdig formel; det kan det aldrig finnas för en verklighet som är dynamisk och som känner till oändliga variationer. Att återgälda är relativt lätt för uppenbara oförrätter som man har åsamkat, men det är inte så lätt att återgälda subtila förhållningssätt och känslomässiga reaktioner. I det förra fallet kan soning exempelvis ske genom att man pratar med den förorättade personen i uppriktighet. Detta kan i sig avlägsna oförrätten, eftersom den andra personen inte längre känner sig orättvist behandlad och förvirrad. I andra fall, förutom att tala ut om det, kan vissa fruktbara handlingar från din sida indikeras. Vilka dessa bör vara kommer att visa sig för dig när du söker efter inspiration i en uppriktig anda. Gör det inte i en ytlig anda där du lättvindigt avverkar en plikt. I båda fallen – att bara tala ut om det eller att tala ut om det med en efterföljande handling – kommer det att lindra ett sårat hjärta, läka ett infekterat sår. Var försiktig med att göra någon handling innan du är helt övertygad om din önskan att göra den. Fråga om detta *hur* i bön och öppna dig. När du är fullt medveten om smärtan som du kan ha åsamkat andra, kommer din önskan att vara tillräckligt stark för att avlägsna den smärtan och då kommer du också att finna rätt sätt. Men så länge du inte vill möta smärtan som du har åsamkat, kan du inte på ett sant sätt vilja gottgöra den. Eftersom du inte vill bli medveten om smärtan som du har åsamkat, vill du dessutom inte se och möta ditt lägre jag i dess helhet.

När företeelserna inte är helt uppenbara, när det handlar om subtila känslor eller indirekta följder, som när du exempelvis håller tillbaka eller drar dig tillbaka, kommer du fortfarande att finna sätt för att kompensera för misstagen som har begåtts. Du kan åsamka smärta genom att inte våga ge ditt bästa, vare sig det beror på rädsla, feighet, högmod, svek och andra missuppfattningar, vilka alla skulle lämna andra åt sina behov och öka deras känsla av att vara ovärdiga. Dessa subtila effekter av ditt beteende är svårare att fastställa och är inte heller så lätta att återgälda. Men om ditt hjärta är uppriktigt och om du, efter att ha arbetat igenom alla stadier som leder till denna punkt, verkligen har en djup önskan om att återgälda, då kommer själva önskan, uttalad i bön och meditation, att få dig att finna sättet. Även om det inte längre är möjligt för dig att gottgöra den som du har förorättat, kommer odlandet av förmågan att ge ditt bästa – snarare än att avsiktligt hämma den som tidigare – att göra återgåldningen. Om andra nu får fördel av denna nyfunna förmåga, är även detta att återgälda! Du kommer djupt att känna sanningen i detta. Om du frivilligt ger upp din isolerande mur och därmed låter ditt inneboende väsens rikedom strömma till andra, är detta att återgälda.

Kort sagt, mina vänner, två stora steg är nödvändiga för att ni ska befria er från de hämmande effekterna av den verkliga skulden och det lägre jagets oidentifierade aspekter. Det första är att upptäcka, se och möta dessa aspekter, lugnt och proportionerligt, utan att fördöma eller rättfärdiga dig själv, och samtidigt fullt ut ta ansvar för alla oförrätter du har gjort, direkt eller indirekt, genom att ha gjort något eller varit underlåtande. Det är nödvändigt att tränga igenom alla falska skulder och gå igenom förlamningen och svagheten, såväl som att söka inom områdena där du utnyttjas av andra. Du kommer då att ställas inför det som du hittills har hållit ”privat”. Det andra steget är att återgälda, som ofta är indelat i att först uttrycka den verkliga skulden för en annan människa så att du upphör med att bära den ensam, och sedan finna ett sätt att gottgöra och sona.

Om ni fortsätter att göra detta, mina käraste vänner, inte bara i en enstaka handling, utan i en ständig process av ökad medvetenhet, måste resultatet bli en växande jagförnimmelse och en känsla av integritet som oundvikligen leder till självaktning. Processen kommer att ge dig en kraft som du aldrig har känt till att den fanns. Den kommer att göra det möjligt för dig att bli oberoende av det trängande behovet av andras erkännande som gör att du säljer din själ. Den ger dig möjlighet att fritt uttrycka dig själv utan att vara hämmad, med dina bästa förmågor till ditt direkta förfogande. Du kommer att kommunicera och relatera och hävda dina rättigheter utan den gnagande känslan av att du inte riktigt har förmedlat det som du önskade skulle förstås. Detta kommer att ge dig en ny energi och vitalitet i ditt dagliga liv och göra dig förmögen att leva fullt ut. Det kommer också att förse dig med uthålligheten, följsamheten och spänsten att möta livet i alla dess aspekter – göra det bästa av svårigheterna och glädjas fullt ut i livets erbjudanden. Mina kära vänner, detta *är* med andra ord själens slutliga bot. Den är givetvis inte lätt att komma över. Det kommer att ta betydande tid att få er alla igenom frestelsen att avvika från denna kurs. Men

jag är här för att hjälpa. Vägledningen finns här. Ni kan verkligen glädja er i att veta detta, för detta leder er närmare tröskeln.

FRÅGA: Vi hade en diskussion om välsignelser. Vi behöver din hjälp för att förstå. Vad är välsignelser?

SVAR: Det enklaste sättet att förklara detta i mänskliga termer skulle vara att välja ordet "önskan" – en stark, uppriktig önskan. Detta är mycket mer än vad ni just nu kan förstå. Föreställ dig att du har en mycket stark önskan som är helt obehindrad av själviska motiv, av tvetydiga, förvirrade, motsägelsefulla känslor, av osäkerhet och rädsla eller av den minsta gnagande känslan av verklig eller falsk skuld. Önskan är en klar ström utan den minsta själviskhet. En sådan önskan är en välsignelse. En sådan kristallklar styrka som inte är försvagad, förvirrad eller delad: *detta* är en välsignelse. Om en människa vore förmögen att uttrycka en önskan för någon annan på detta sätt, är kraften och styrkan som denna önskan skulle ha för en person som bara är i närheten av att vara öppen för att ta emot den, något som överstiger er föreställningsförmåga. Människor kan ha sådana önskningsgrader och därför ge välsignelser endast i grader. Också mottagaren kanske bara kan acceptera välsignelsen i delar av sitt väsen, medan andra områden är blockerade. Hinder och missuppfattningar skapar en mur. Men varhelst murarna inte finns, påverkar en sådan önskan personen och har sin verkan i psyket. Att ge sådana önskningsgrader, så mycket man kan, är, som ni vet, en form av bön. Men för individer som inte längre är involverade i jordens tunga materia, har önskningsgraderna mer sannolikt en ren styrka och om de accepteras, om de når sitt mål, kan de utnyttjas för att fortplanta kärleken vidare.

FRÅGA: Består inte en önskan av egenvilja?

SVAR: Inte nödvändigtvis.

FRÅGA: Hur går detta ihop med att ge upp sin önskan för Guds vilja?

SVAR: Om man önskar något som är rent kärleksfullt och osjälviskt, är det Guds vilja. Att vilja göra Guds vilja måste vara din önskan. Det beror, som med så mycket annat, på motivens hur, varför och vad. Detta ensamt avgör dess värde eller avsaknad av det. Ingenting i sig är bra eller dåligt, som jag så ofta sagt. Varför skulle en önskan i sig vara något dåligt? Du måste ha en önskan om att vara sannfärdig mot dig själv. Du måste ha en önskan om att älska. Eller du kanske har en önskan om något destruktivt. Människor hakar ofta upp sig på terminologier. Det kan finnas en viss grupp av människor som tar ett ord och hävdar att det bara betyder en viss sak. Och då, om detta ord används på annat sätt, uppstår det naturligtvis missförstånd. Vi ägnar oss inte åt detta.

Tänk snarare på ordets essens och innebörd. Tänk på detta att önska i dess konstruktiva manifestationer, då kommer du att se att det inte nödvändigtvis utgör egenvilja.

FRÅGA: Menar du att om önskan uppfylls, så är det en välsignelse?

SVAR: Nej. Jag sa att om du har en kristallklar önskan för någon annan, är detta en välsignelse. Huruvida den uppfylls eller inte är en annan fråga.

FRÅGA: Och om det bakom önskan finns en rädsla för att den inte kommer att uppfyllas?

SVAR: Då är det inte en välsignelse. En välsignelse är en ren önskan. Den är en aktiv energiström. Rädslan betecknar en själviskhet. Önskningar utgör energiströmmar. Önskan hos en människa som befinner sig i ett konfliktfyllt tillstånd motverkas av en motstridig känsla som gör energiströmmen svag. Men om energiströmmen går i en enda riktning, eller övervägande i en riktning, då är önskan stark.

FRÅGA: I vår diskussion kom frågan upp vad gäller välsignelsen som gavs Jakob och inte Esau. Är det möjligt att förmedla en välsignelse till någon som inte är redo att ta emot den?

SVAR: Det beror på styrkan. Det finns olika slags välsignelser. Välsignelserna från höga varelser med en motsvarande andlig utveckling, har ibland en sådan oerhörd vibration att dessa kan tränga igenom murar, psykologiska murar. En sådan genomträngning kan då få effekten att personen tar sig samman och gör det som är nödvändigt för att minska dessa murar. Välsignelser som har en mindre styrka och vibration kanske inte kan tränga igenom en fästning, men kanske kan tränga igenom papperstunna murar. Då är det en fråga om vad individen gör med den här styrkans inverkan, med välsignelsernas resultat. Det kan ganska ofta hända att en person verkligen tar emot välsignelserna, som han upplever som en underbar känsla av frid, hopp och glädje. Men när inverkan är över och effekten har klingat av, går han direkt tillbaka i sina tidigare hjulspår. Han använder inte välsignelserna på rätt sätt. Världen är fylld med andras tankar och önskningar. Korsströmmar pågår ständigt, inte bara bland människor, utan också mellan dem och varelser från andra världar. När du har en dag där du befinner dig i en underbar sinnesstämning, då kan du utan din vetskap ha tagit emot sådana strömmar av kärlek, sådana välsignelser eller rena önskningar. Det är upp till dig huruvida du kommer att använda detta inflöde eller gå tillbaka och återigen befinna dig i dysterhet och vänta på att livet eller välsignelser ska bära dig. Välsignelser kan ges understundom. Allt detta sker i överensstämmelse med vissa rytmiska lagar i universum. Men i slutänden är det du som måste dra dig själv ut ur mörkret.

Var välsignade, var öppna, mina käraste vänner, för värmen, styrkan, kärleken som kommer till er och genom er. Må ni verkligen använda denna styrka i syfte att föra era liv till det friska tillstånd som arbetet i detta föredrag ger en vink om. Vad detta innebär är omöjligt att visualisera. De flesta människor vet olyckligtvis inte hur man ska hantera svårigheten, faktisk eller synbarlig, att se och möta sig själv. Samtidigt utgör detta själva nyckeln till lyckan som kan vara er, oavsett vem du är, oavsett hur svårt ditt liv kan vara. Med detta välsignar jag er igen med kärlek. Var i frid. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16